

Bibliotheek voor zelfstudie
De strijd voor nationale zelfstandigheid

Groot, P. de
Congresrede 1952

Groot, P. de
“De vrede breekt door”

Verklaring der 2^e Kamerfractie der CPN
inzake de Europese Defensie Gemeenschap

www.MinisterieVanPropaganda.org

BIBLIOTHEEK

VOOR ZELFSTUDIE

DE STRIJD VOOR NATIONALE ZELFSTANDIGHEID

XX

Paul de Groot

CONGRESREDE 1952

Paul de Groot

„DE VREDE BREEKT DOOR”

VERKLARING DER
TWEEDE KAMERFRACHTIE DER C.P.N.
INZAKE DE EUROPESE DEFENSIE
GEMEENSCHAP

PAUL DE GROOT

**Gedeelte uit de
Congresrede
1952**

Gedeelte uit de rede van Paul de Groot, algemeen secretaris der C.P.N., uitgesproken op het 16e congres van de C.P.N. (gehouden van 22—25 November 1952 te Amsterdam).
Overgenomen uit de brochure „Nederland, vrij, welvarend, onafhankelijk.”

In het middelpunt van ons congres staat de behandeling van het ontwerp voor een nieuw beginselprogram. Dit beginselprogram opent een nieuw tijdvak in de ontwikkeling van de communistische theorie en politiek in Nederland. In dit ontwerp is er door het partijbestuur naar gestreefd de nieuwe uitwerking van de voornaamste vraagstukken, die in het bijzonder na de oorlog elk voor zich afzonderlijk heeft plaatsgehad, in dit program tot een geheel samen te voegen en vast te leggen.

Daarom alleen al is dit nieuwe program noodzakelijk, maar er is nog een andere reden.

Reeds onze Nederlandse staatsman Thorbecke zeide: „Waarheen stuurt hij die het doel niet in het oog heeft?”

Zijn politieke nakomelingen hebben dit maanwoord al lang vergeten en om die reden weten ze zelf niet meer waarheen ze sturen. (Vrolijkheid).

Voor ons is het juist in deze tijd onmisbaar het doel stevig in het oog te houden en het de massa voor ogen te stellen om de juiste koers in de dagelijkse strijd te kunnen houden.

Het perspectief dat ons nieuwe program

biedt, zal de motor zijn van onze dagelijkse strijd.

Ons beginselprogram geeft antwoord op de voornaamste vraagstukken, zowel van de strijd voor de verovering van de macht door het werkende volk als van de inrichting van staatswezen en productie in een socialistisch Nederland.

Deze vraagstukken worden gesteld in scherp contrast met de achtergrond van de anti-communistische laster van het grote kapitaal, dat zich wanhopig te weer stelt om het rad van de geschiedenis terug te draaien.

Deze anti-communistische laster bestaat uit dezelfde aantijgingen die de bourgeoisie reeds meer dan een eeuw lang het socialisme toeslingert, reeds vanaf het verschijnen van het Communistisch Manifest van Marx en Engels.

Het is de beschuldiging van „landverraad“, „spionnage voor een vreemde mogendheid“, „arbeidsdwang“, „onderdrukking van de persoonlijke vrijheid“, „partijdictatuur“, „godsdiensvervolging“ en het „verwekken van honger en chaos“.

In dit opzicht is ons program een strijdschrift tegen het kapitalisme en zijn hedendaagse verwordingsverschijnselen het fascisme, de atoom- en bacteriologische oorlogvoering, de geestelijke verwildering en de hopeloze poel van ellende, waarin de overgrote

meerderheid van de volksmassa's gestort wordt ten bate van de fortuinen van enkelingen.

Ons program is ook een strijdschrift tegen de sociaal-democratie, tegen de politiek van de PvdA in het bijzonder.

Lenin heeft eens in een rede over de derde internationale, de sociaal-democratische politiek gekarakteriseerd als een politiek die door de arbeidersbeweging werd aanvaard in het tijdperk van de vreedzame ontwikkeling van het kapitalisme, in de overgangsjaren van de negentiende tot de twintigste eeuw, een tijdperk zonder revoluties en zonder oorlogen.

Zeer velen uit de socialistische aanhang in ons land en enige andere West-Europese landen zijn nog in deze oude sociaal-democratische geestesgesteldheid blijven steken.

De leidende kringen van rechtse sociaaldemocratische leiders teren nog op dit achterblijven van het bewustzijn van de socialistische massa's, ofschoon zij de laatste resten van de sociaal-democratische politiek uit een vroeger tijdperk verloochenen.

De rechtse leiders van de P.v.d.A. hebben niet alleen de proletarische klassenstrijd geloochend, zij hebben niet alleen elke gedachte aan omverwerping van de macht van de grote financiële oligarchie uitgebannen, zij hebben niet alleen afstand gedaan van elke

gedachte van de leiding der maatschappij door de arbeidersklasse. Zij zijn tot tegenstanders geworden van de onafhankelijkheid van het land en tot voorstanders van zijn onderwerping aan Amerika en West-Duitsland.

Zij zijn tot tegenstanders geworden van het anti-fascisme, pappen aan met de Duitse nazi's en redden het leven van Hitleriaanse oorlogsmisdadigers als Lages.

De rechtse leiders van de P.v.d.A. zijn tot tegenstanders geworden van de parlementaire democratie en werken mee aan de buitenwerkingstelling van de Nederlandse grondwet en het Nederlandse parlement ten gunste van de zogenaamde Europese grondwet, Europese parlementen en Kolen- en Staal-parlementen, waar de vertegenwoordigers van het werkende volk buitengesloten worden.

De rechtse leiders van de P.v.d.A. zijn geheel naar het kamp van de imperialisten, van het grote financiële kapitaal en van zijn totalitaire oorlogspolitiek overgelopen. In hun hysterische bestrijding van het communisme gebruiken zij niets anders dan de eeuwenoude laster van het kapitaal over slavenkampen, robots, spionage en dergelijke.

Ons program stelt de communistische oplossingen daarom ook tegen de donkere achtergrond van het boek van de rechtse

PvdA-leiders, dat zij „De weg naar de Vrijheid" noemen.

In ons program wordt afgerekend met de giftige voorstelling volgens welke wij speculeren zouden op een nieuwe wereldoorlog in de hoop, dat ons land door de Sowjet-Unie bezet zou worden en wij zodoende aan de macht zouden kunnen komen tegen de wil van de meerderheid van het volk.

De hele activiteit van de Communistische Partij zou uit niets anders bestaan dan uit de voorbereiding van zulk een bezetting.

De Amerikanen en hun rechtse sociaaldemocratische slippendragers willen de communisten in de schoenen schuiven hetgeen zij zelve in de praktijk doen, namelijk:

het onder militaire heerschappij van Amerika 'en West-Duitsland brengen van ons land en het dienen van deze buitenlandse overheersing.

Daartegenover stelt ons program de onomstotelijke en logische stelling, dat de strijd voor het socialisme en voor de verovering van de macht door het werkende volk een binnenlandse aangelegenheid van Nederland is en slechts kan zijn.

Daartegenover stelt ons program, dat niet de oorlog maar slechts de vrede de gunstigste voorwaarde vormt voor de opbouw van een socialistische productie en voor de vooruitgang.

Het staat buiten kijf, dat indien de Nederlandse imperialisten een oorlog tegen de Sowjet-Unie zouden beginnen, dit een abrupt einde aan hun eigen bestaan zou maken.

De imperialisten weten echter zelf ook wel dat, zoals kameraad Stalin in voor geen tweeërlei uitleg vatbare bewoordingen in zijn nieuwe werk geschreven heeft: „de Sowjet-Unie uit eigen beweging de kapitalistische staten niet overvallen zal”.

Wij voor ons wensen niet meer dan door overtuiging, geduldige voorlichting, door de ervaringen, die de werkende massa uit haar eigen strijd om haar bestaan en haar rechten zal opdoen, de meerderheid daarvan voor onze ideeën te winnen.

In ons beginselprogramma wordt een plan ontworpen, dat men zou kunnen noemen een strategisch plan voor de strijd om een democratische volksstaat.

Dit plan beantwoordt aan de veranderde voorwaarden, waaronder in onze tijd de strijd van de arbeidersklasse en haar bondgenoten tegen het monopolistische kapitalisme moet worden gevoerd.

In een vroeger stadium van het kapitalisme had de uitbuiting van de arbeiders, kleine boeren en andere werkers door het kapitaal plaats binnen het raam van een bepaald land.

De Westerse kapitalisten veroverden daarnaast

achtergebleven, meestal tropische, gebieden en onderwierpen de volkeren daarvan aan nationale onderdrukking.

De imperialistische oorlogen uit het verleden gingen meestal om de roof of herverdeling van deze koloniën.

Tegenwoordig onderdrukt de sterkste imperialistische macht, de Verenigde Staten, ook zulke eertijds zelfstandige kapitalistische staten als Frankrijk, België, Nederland en andere.

De uitbuiting van de arbeiders en niet-kapitaalkrachtige werkers door het groot-kapitaal wordt in deze landen verscherpt. Zij staan bloot aan een dubbele uitbuiting, door de buitenlandse en door de binnenlandse kapitalisten, aan een werkelijke „ruïnering en uitplundering“, zoals Stalin het noemt, van de grote meerderheid van de bevolking.

Daarom neemt in onze tijd de strijd voor het socialisme, in zijn eerste etappe, in ons land de vorm aan van een nationale bevrijdingsstrijd, voor het afschudden van het Amerikaanse juk en de verwerving van de nationale zelfstandigheid.

Dat is een kant van de Nederlandse weg naar het socialisme, waarover ons program spreekt, de strategische kant.

WEDERGEBOORTE DER NATIE.

De andere kant is, dat het socialisme ook

de wedergeboorte van de natie betekent.

Volgens de verouderde pseudo-marxistische begrippen van de vroegere sociaaldemocratie werd de verovering van de macht door de arbeidersklasse voorgesteld als een proces dat zich in alle kapitalistische landen gelijktijdig voltrekken moest.

Het genie van Lenin en Stalin heeft deze schoolmeesterachtige studeerkamer-theorie omvergeworpen en de Russische Octoberrevolutie heeft de hele wereld bewezen, dat het mogelijk is om het socialisme in één land te verwezenlijken.

De ervaringen van de Volksdemocratische revoluties, die na de tweede wereldoorlog in Oost-Europa en in China hebben plaats ge had, hebben bewezen, dat de opbouw van het socialisme niet anders mogelijk is dan in elk land afzonderlijk, uitgaande van de in dit land historisch, economisch en politiek gegroeide verhoudingen.

Daarom is ons doel de wedergeboorte van onze Nederlandse natie, niet alleen haar redding uit de poel van de Amerikaanse en Duitse „integratie“, niet alleen de verdediging van de natie, zoals deze door onze bourgeoisie in 1813 gesticht is, maar haar verdere ontplooiing en wederopbloei.

Sommige criticasters, in het bijzonder van z.g. links-socialistische en trotskistische zijde, verwijten ons, dat wij hierdoor „nationalisten“

zouden worden, omdat in ons land de natie in de afgelopen eeuw een schepping van onze bourgeoisie is geweest.

Inderdaad had de bourgeoisie de nationale zelfstandigheid nodig om aan de macht te komen en om het kapitalisme te ontwikkelen. Stalin heeft in zijn rede op het negentiende partijcongres echter duidelijk uitgelegd, hoe onze bourgeoisie van tegenwoordig „de rechten en de onafhankelijkheid van de natie voor dollars verkoopt”, hoe zij „het vaandel van de nationale onafhankelijkheid en nationale souvereiniteit overboord heeft gezet.”

Stalin heeft ons ook in zijn werken geleerd en in de praktijk van de Sowjet-Unie bewezen, dat de burgerlijke natie niet de enig mogelijke natie is, maar dat onder de leiding van de arbeidersklasse, onder het socialisme, de socialistische natie geschapen wordt. De socialistische natie onderscheidt zich grondig van de burgerlijke natie. De burgerlijke natie berust o.a. op de grondslag van het nationale egoïsme, van de tegenstelling en de haat jegens andere nationaliteiten, van het chauvinisme, van het streven naar onderwerping van andere volkeren ten eigen voordele.

De socialistische natie berust niet op het nationale egoïsme, maar op de solidariteit, vriendschap en samenwerking van alle volkeren

en op de gelijkberechtiging van alle nationaliteiten. De socialistische natie streeft niet naar onderdrukking van andere nationaliteiten, maar naar de vrede tussen alle volkeren.

Daarom zijn wij geen burgerlijke nationalist, maar is het burgerlijke nationalisme onze grootste vijand.

Het feit, dat de tegenwoordige, of laat ons zeggen de vooroorlogse Nederlandse natie een schepping was van onze bourgeoisie na de Napoleontische tijd, betekent echter niet, dat zij onder vroegere maatschappelijke verhoudingen, vóór het moderne industriële kapitalisme, niet reeds bestaan heeft. Integendeel. Zij heeft juist in de tijden voordat onze huidige kapitalistische bourgeoisie bestond een zeer grote bloei gekend. Onder de Republiek der Zeven Provinciën was onze natie eens de meest vooruitstrevende in de wereld, de fakkeldraagster van de burgerlijke vrijheid, van kunsten en wetenschappen. Meer nog. De geschiedenis van Nederland is door onze burgerlijke geleerden eeuwenlang stelselmatig vervalst. Zij stelden het voor alsof de opstand der Nederlanden tegen Spanje het werk van Vlaamse en Duitse edelen zou zijn geweest, van Calvinistische dominees en kooplieden onder leiding van de Prins van Oranje.

Eerst kort geleden is dit leugengordijn

verscheurd, dank zij een naar ons land gevluchte Duitse emigrant, Erich von Kuttner, die een oorspronkelijke studie van onze vaderlandse geschiedenis maakte, waarvan de wetenschappelijke waarde o.a. door de vakgeleerde in de geschiedeniswetenschappen aan de Amsterdamse Universiteit, professor Romein, erkend wordt.

In dit werk, genaamd „Het hongerjaar 1566” toont von Kuttner aan, dat de nationale revolutie tegen de Spaanse overheersing uit de klassenstrijd van de Vlaamse en Hollandse arbeiders tegen de handelskapitalisten is voortgesproten en dat de „vaders des vaderlands” niet de edelen en ook niet de Calvinistische dominees waren, maar de Vlaamse en Hollandse proleten.

Indien wij ons thans de wedergeboorte van de Nederlandse natie ten doel stellen, dan vatten wij hiermee de toorts op, die eens door onze proletarische voorvaderen werd aangestoken, die ze door zeeën van bloed en tranen naar de overwinning hebben gedragen, naar de zegepraal over de inquisitie en de vreemde tyrannie.

NATIONAAL EENHEIDSFRONT.

Ons beginselprogram rekent ook af met de valse voorstelling alsof de communisten naar de dictatuur van één partij zouden streven,

waarbij alle andere partijen met geweld vernietigd zouden worden.

Wij stellen ons de vorming van een nationaal eenheidsfront ten doel, waarbij de overgrote meerderheid van het volk zich verenigt tegen die krachten, welke als collaborateurs van de buitenlandse overheerser optreden, de klieken van het grote financiële kapitaal en grootgrondbezit.

De scheidingslijn tussen die krachten en de massa van het volk loopt ook tegenwoordig reeds door alle burgerlijke massapartijen en de P.v.d.A. heen.

Ons streven is er op gericht de volksmassa in de strijd voor de nationale zelfstandigheid en de democratie te brengen. Hoe meer deze strijd zich zal ontplooien, des te scherper zal de scheidingslijn ook in de schoot van die partijen getrokken worden, totdat uiteindelijk de met de vreemde overheersers heulende klieken en leiders worden afgestoten.

Dan zullen de voorwaarden geschapen zijn voor samenwerking van onze partij met die andere partijen in de vorm van een coalitie, die de grondslag vormt voor een volksregering.

Ons program zegt onomwonden, dat zulc een ontwikkeling slechts als het resultaat van harde en massale strijd tegen de reactie, door vernietiging van de macht van

de reactie, mogelijk is. Het gaat niet om parlementaire combinaties; in het parlement zullen slechts die veranderingen plaats hebben, die door de actie en de eenheid van het volk afgedwongen zijn.

Ons program richt zich niet in de eerste plaats tegen de vormen van de tegenwoordige staat, ofschoon ook die niet ongewijzigd kunnen blijven, maar richt zich vooral op de verandering van de inhoud.

Daarom stelt het program het behoud van de Staten-Generaal, maar het streeft er naar die tot de 'ware vertegenwoordiging van het volk te maken, niet alleen met souvereine wetgevende bevoegdheid, maar ook met uitvoerende bevoegdheid, met de macht door het volk bekleed om die grondige omvorming van de maatschappij te besluiten en door te voeren, die door de geschiedenis onontkoombaar op de agenda is geplaatst.

Het staatsbestel, dat ons program nastreeft, zal berusten op de vrijheden en rechten, die het volk in het verleden veroverd heeft en die, zij het nog onvoldoende en grotendeels op papier, in onze Grondwet staan.

Deze rechten en vrijheden zullen in een democratische volksstaat voor het eerst van fraaie leuzen tot levende werkelijkheid worden gemaakt en tot het economische en sociale leven worden uitgebreid.

De verdediging van de burgerlijke vrijheden

tegen de aanslagen van de reactie en de rechtse P.v.d.A. in de tegenwoordige tijd, is de eerste stap naar de volledige vrije ontwikkeling van de werkende mens in de socialistische maatschappij.

HARMONISCHE SAMENLEVING

Inzake de economische en financiële vraagstukken in ons program, komt het op het volgende aan.

Kameraad Stalin schreef in zijn reeds eerder genoemde nieuwe werk over de economische wet „van de absolute overeenstemming van de productieverhoudingen met het karakter der productiekrachten”.

De betekenis hiervan is, dat o.a. ook in ons kapitalistische Nederland de productiekrachten, in het bijzonder de industrie, maar ook voor een deel de landbouw, een maatschappelijk karakter dragen, dat wil zeggen dat de producten niet de vrucht zijn van de arbeid van een enkele persoon, maar dat, dit geldt althans voor de meeste industrieproducten, hiervoor de arbeid direct of indirect — van de hele maatschappij noodzakelijk is.

De productieverhoudingen echter, dat wil zeggen de verhoudingen tussen de arbeiders en de kapitalisten — zijn niet maatschappelijk. Zoals bekend bezitten alleen de kapitalisten

de productiemiddelen en de arbeiders bezitten niets dan hun werkkraft. Vandaar de disharmonie en de tegenstellingen, waaronder onze maatschappij gebukt gaat en waardoor de productie in steeds groter verval raakt.

Ons program beoogt door middel van de democratische staatsmacht en door middel van de nationalisatie van de voornaamste productiemiddelen de absolute overeenstemming van de productieverhoudingen met het karakter van de productiekrachten tot stand te brengen. Dat wil zeggen, de harmonie in onze maatschappij te herstellen.

Dat is de voorwaarde voor een enorme opbloei van de welvaart voor het gehele volk. De oude laster van de zichzelf overleefd hebbende kapitalistische klasse, dat het socialisme slechts het uitsmeren van de armoede over de hele maatschappij zou betekenen, wordt hierdoor weerlegd.

Het socialisme breidt de overvloed tot de gehele maatschappij, tot de gehele bevolking uit. De overvloed die thans nog slechts het voorrecht is van enkelen.

De ontwikkeling van de socialistische maatschappij in de Sowjet-Unie en ook in de volksdemocratische landen levert de proef op deze som. Onder aanvoering van de Communistische Partij en van de grote Stalin marcheert het Sowjet-volk naar het communisme, naar

de maatschappij van overvloed voor allen. (Langdurige bijval.)

Dit historisch besluit werd genomen op het Negentiende Congres van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie, waar het nieuwe Vijfjarenplan voor de overgang naar het communisme werd opgesteld.

Terwijl wij in ons land nog onder de „zorgzame" hoede van Romme en Drees het vooruitzicht hebben van massa-werkloosheid, verlaging van het levenspeil en afbraak van de laatste resten van cultuur, heeft het volk van de Sowjet-Unie voor zichzelf het doel gesteld, de invoering van de zes- en vijfjarige arbeidsdag en de verdubbeling van de koopkracht van het tegenwoordige loon. Gelijktijdig met een ontzaglijke uitbreiding van onderwijs, wetenschappelijke arbeid en bevordering van de schone kunsten.

Daarom leggen wij in ons program vast, dat wij in de Sowjet-Unie de baanbrekster en tegelijkertijd de waarborg voor het succes van ons eigen streven zien.

Daarom, zegt ons program, is de verdediging, de bescherming en ondersteuning van de Sowjet-Unie de eigen zaak van de Nederlandse arbeidersklasse en van alle vooruitstrevende Nederlanders. Daarmee ondersteunen wij ons eigen volk!

Juist om die reden richten de vertegenwoordigers van de overleefde kapitalistische

klasse en hun rechtse sociaal-democratische dienstknechten, hun reactionaire geestelijkheid, hun perskoelies en propagandisten hun felste haat tegen de Sowjet-Unie.

Juist daarom is de wensdroom van alles wat teert en smeert op de armoede van onze werkers, het ontketenen van de oorlog tegen de Sowjet-Unie, de wanhopige poging om de opbouw van de nieuwe maatschappij te verstikken onder atoombommen en de nieuwe socialistische mensen met giftige insecten te doden.

Maar wij roepen het Nederlandse volk hier tegenover met al onze overtuigingskracht toe, dat de Sowjet-Unie niet onze vijand, maar onze bondgenoot is. (Langdurige bijval).

Zoals zij onze bondgenoot was in de oorlog voor de vernietiging van het Hitler-fascisme en de bevrijding van ons land, zo is zij onze bondgenoot in de strijd voor het winnen van de vrede, voor het vestigen van een duurzame vrede in de gehele wereld.

Daarom zullen de Nederlandse arbeiders nooit oorlog voeren tegen de Sowjet-Unie. (*Het Congres staat op en brengt de spreker een ovatie.*)

Onze taak is het hen te winnen, te verenigen, te organiseren en aan te voeren, om langs de Nederlandse weg hetzelfde doel te verwezenlijken dat reeds in de Sowjet-Unie zijn rijke vruchten voor de mensheid afwerpt.

Laat ons dus op dit congres beraadslagen over ons werk en ons program. Laat ons met de grootste ernst, met critiek en zelfcritiek onze taken bespreken en de uitvoering er van verzekeren. Laat ons, rotsvast overtuigd van onze rechtvaardige zaak, rotsvast overtuigd van de levenskracht en de toekomst van onze partij, met Nederlandse taaie volharding en nooit verflauwende ijver ten strijde trekken.

Verklarende woordenlijst:

Imperialisme: Het Imperialisme is het kapitalisme op die trap van ontwikkeling, waarop de heerschappij van de monopolies en het financierskapitaal (d.i. de samensmelting van de banken met de industrie) tot stand is gekomen, de uitvoer van kapitaal een op de voorgrond tredende betekenis heeft gekregen, de verdeling van de wereld tussen de internationale trusts is begonnen en de verdeling van het gehele grondgebied der aarde tussen de grootste kapitalistische landen is voltooid. (Lenin).

Hieruit blijkt, dat een imperialistisch land teneinde hoge monopolistische winsten te verkrijgen, streeft naar de heerschappij over en de uitbuiting van een steeds groter aantal naties.

Totalitaire oorlogspolitiek: politiek, waarbij alles op oorlogsvoorbereiding is gericht.

Abrupt: plotseling, onverwacht.

Pseudo: vals, onecht,

Chauvinisme: overdreven verheerlijking van eigen land, gepaard aan minachtig voor andere volkeren. Isi alleen maar voordelig voor de bourgeoisie. Zij maakt van de nationale gevoelens misbruik voor haar politiek van geweldpleging, onderdrukking en plundering van koloniale en afhankelijke landen.

Calvinisme: het gereformeerde geloof volgens de leer van Calvijn (1509-1564), stichter van het Calvinisme.

Disharmonie: gebrek aan harmonie, aan overeenstemming.

Paul de Groot

„De Vrede breekt door". Overdruk uit het dagblad „De Waarheid" van 4 April 1953.

Pasen 1953

Aan de bomen zwellen de knoppen, klaar om elk ogenblik in volle glorie uit te botten.

Ook de harten van de gewone, werkende mensen zwellen. Zij zwellen van hoop en vertrouwen op het succes van de strijd voor de vrede.

Nog kort geleden blies de ijzige wind van de koude oorlog alsof zij nooit zou gaan liggen.

Doch er komt verandering in de lucht en iedereen voelt het.

Is dit een dichterlijke ontboezeming in de trant van „een nieuwe lente, een nieuw geluid"?

Ach, waarom niet? Poëzie is een goede zaak wanneer zij op waarheid berust en niet op lege woordenpraal.

En zelfs de Oost-Indisch doven horen in deze lente het nieuwe geluid: het geluid van in elkaar stortende stellingen van de oorlogsaanstichters.

Het doel van deze beschouwingen is om met zakelijke, prozaïsche argumenten aan te tonen dat de dichter het ditmaal bij het goede eind heeft.

Amerikaanse agressie in Korea faalde

In zijn meesterwerk „De economische problemen

van het socialisme in de Sowjet-Unie", dat helaas zijn politieke testament is geworden, heeft onze grote Stalin de internationale verhoudingen ontleed, zoals zij zich voordoen in de huidige periode van opgang van het socialisme en ondergang van het kapitalisme.

Hij stelde vast dat de tegenstellingen tussen de kapitalistische staten onweerstaanbaar toenemen en onvermijdelijk verder zullen toenemen tot aan oorlogsconflicten toe tussen de kapitalistische staten onderling.

Naar zijn oordeel zijn deze tegenstellingen dieper en minder voor overbrugging vatbaar dan de tegenstelling tussen de kapitalistische en socialistische regimes in de wereld.

Nog zelden is een theoretische ontleding zo snel en tastbaar door de feiten bevestigd als deze.

Nemen wij de oorlog op Korea.

Het begin van het bewind van Eisenhower was gekenmerkt door een verwoede poging om de krijgskans van de Amerikaanse imperialisten te doen keren.

De plannen daartoe berustten op twee hoofdpunten:

1. de oorlog tot China uitbreiden door een verscherpte blokkade en het „loslaten" van Tsjang Kai-sjeks huurbenden op het Chinese vasteland;
2. hervatting van het offensief op de slagvelden,

gepaard aan massabombardementen en versterkte bacteriëoorlog.

Op beide punten zijn de plannen mislukt.

Noch het offensief, noch de bombardementen, noch de bacteriën konden de posities van de Koreaanse Volksrepubliek aan het wankelen brengen.

Voor de zoveelste maal is komen vast te staan, dat de Amerikaanse invasie van China, via Korea, die in Juni 1950 begon, tot haar uitgangsstellingen werd teruggeworpen.

Amerika heeft de Koreaanse oorlog verloren en hoe langer het weigert deze werkelijkheid te aanvaarden, hoe meer zijn troepen nutteloos op de plaats rust blijven verbloeden. Met uiterst gevaarlijke consequenties in het vooruitzicht. Zo is, bijvoorbeeld, het onweerlegbare bewijs van het gebruik door Amerika van bacteriologische wapens geleverd door . . . Amerikaanse opperofficieren in krijgsgevangenschap, Kolonel Frank H. Schwable en Majoor Roy H. Bley van het U.S. Marine-korps.

Afgezien van de zaak zelve, toont dit het verval van de moraal der Amerikaanse troepen op Korea, te vergelijken met het verval van de moraal van Hitlers troepen na de overgave van veldmaarschalk von Paulus in Stalingrad.

De uitbreidingsplannen van de oorlog tot China stuiten op het besliste verzet van Engeland,

India en andere landen, tot aan het door Amerika bezette Japan toe.

En het enige resultaat van de plannen van Eisenhower en Dulles is tot dusver het onophoudelijke aangroeien van de ontevredenheid onder de Amerikaanse bevolking over de „eindeloze en hopeloze" oorlog op Korea.

Dit wordt er niet beter op na de nieuwste voorstellen van Tsjoe En-lai en Kim Ir Sen.

Zoals men weet, bestaat reeds sinds lange tijd overeenstemming over een wapenstilstand. Doch deze werd verhinderd doordat de Amerikanen weigerden de Conventie van Genève op de Noordkoreaanse en Chinese krijgsgevangenen toe te passen.

De volledige repatriëring van krijgsgevangenen werd sinds 1870 bij het beeindigen van alle oorlogen tussen alle staten toegepast. Maar voor Foster Dulles is de Noordkoreaanse Volksrepubliek geen staat; het is slechts een troep tegen de „wettige" regering van Syngman Rhee rebellerende „chinks", onder welke scheldnaam het Amerikaanse „Herrenras" alle Koreanen en Chinezen pleegt aan te duiden.

In uiterste tegemoetkomendheid zijn Noord-Korea en China terwille van de vrede over deze hinderpaal heengestapt.

Washington kan nu nog maar twee dingen doen: aannemen of voor een ieder duidelijk

zeggen dat het de oorlog tot elke prijs wenst voort te zetten.

Nederlaag na nederlaag in Europa

Nemen wij de toestand aan het Westelijke front van de koude oorlog.

Sinds jaren bouwen de Amerikaanse bezetters in West-Duitsland de kern van de nieuwe Nazi-Wehrmacht op onder allerlei benamingen, zoals „arbeidstroepen“, „Grenz-Polizei“ en zo meer.

Het Amerikaanse plan tot oorlogsvoorbereiding in het Westen bestaat nu hierin om deze kern van de Duitse Nazi-Wehrmacht openlijk in de Europese arena te laten optreden, haar door algemene dienstplicht in West-Duitsland tot een massaleger aan te vullen, de krijgsmacht van Frankrijk, Italië, België, Nederland en de kleinere westelijke landen er aan toe te voegen en zodoende het „Europese“ leger te vormen dat de Elbe-linie moet openbreken en naar het Oosten „marschieren“.

Dit plan ligt ten grondslag aan het E.D.G.verdrag.

Sinds twee jaar lijdt dit verdrag de ene nederlaag na de andere.

Steeds hoger rijst het verzet van de volksmassa hiertegen, met de arbeidersklasse voorop onder leiding van haar communistische partijen. In West-Duitsland nemen de demon-

straties en politieke stakingen in omvang toe. In Italië heeft zojuist een algemene werkstaking plaats gevonden, die indirect ook tegen de EDG was gericht en de meest volledige, algemene, politieke staking was die Italië sinds de oorlog gezien heeft.

In Frankrijk staken en demonstrieren de arbeiders, protesteren de intellectuelen en middenklassen tegen de politieterror der regering, die op de doorvoering van de EDG is gericht.

In België en Denemarken kwamen de troepen in opstand, onder aanvoering van vele officieren.

In Nederland stijgt het verzet tegen de EDG en gaat een krachtige, nieuwe ontplooiing tegemoet.

De arbeiders, de intellectuelen, de democraten en patriotten strijden tegen de EDG in naam van de vrede, de nationale zelfstandigheid en de verhindering van een nieuwe Duitse nazi-overheersing, tegen de terugkeer van de tiende Mei 1940.

Deze strijd alleen al brengt de oorlogsplannen van Amerika in Europa aan het wankelen en dwingt de Amerikaanse satellieten tot uitstel van de bekrachtiging van de EDG en tot allerlei camouflage-pogingen.

Doch daarnaast werken de tegenstellingen in het kamp van de imperialisten zelve in verhevigde mate.

Voor reactionaire bourgeois, zoals De Gaulle in Frankrijk, evenals voor de rechtse sociaal-fascisten Ollenhauer in Duitsland, Jules Moch in Frankrijk en soortgelijken in België en, zij het tot dusver nog verscholen, ook in de rijen van de Partij van de Arbeid, gelden natuurlijk andere overwegingen.

Hoge goederen als vrede, vrijheid en democratie, anti-fascisme, zijn voor hen slechts fra ses waarmee zij het volk bedriegen, doch waarvoor zij nooit bereid waren een vinger uit te steken.

Zij zijn en blijven lakeien van Wallstreet. Doch ook lakeien hebben elk een afzonderlijke maag, en een afzonderlijke geldbuidel.

De burgerlijke varkens eten maar al te graag uit de Amerikaanse trog. Doch als de spoeling dunner wordt, dan begint het gedrang.

Een van de eigenaardigheden van het „Europese leger" is, dat het bewapend moet worden, vooral als het aan het vechten zou slaan. Wie zal die wapens leveren? Wie zal de „maximum-winst" binnenslepen, waarover onze kameraad Stalin schreef als de grondwet van het kapitalisme?

Dit vraagstuk jaagt onze „Westelijke beschavers" tegen elkaar in het harnas.

Het EDG-verdrag kent enkele artikelen die voor de oorlogsprofiteurs de belangrijkste van alle zijn. Een artikel verbiedt in alle aan gesloten landen de aanmaak, invoer en uitvoer

van alle oorlogstuig zonder speciale vergunning van het „Commissariaat". Onze lezers herinneren zich, dat dit het opperste lichaam van de EDG is, dat aan alle volksinvloed ontsnapt, zelfs aan de invloed van de regeringen, en dat geheel in handen van generaal Ridgway is. Dat wil zeggen van de Amerikaanse regering.

Dit betreft alle oorlogsmateriaal, alle typen oorlogsschepen en vliegtuigen, zelfs de machines om deze te maken. Alle researchwerk komt onder Amerikaanse contrôle.

Onze fabrikanten van oorlogsmateriaal zouden dus alleen nog maar, volgens de EDG, mogen fabriceren en winsten maken als zij daartoe van de Amerikaanse regering vergunning krijgen. Ook met de Franse e.a. collega's is dit het geval.

In een ander artikel van het EDG-verdrag staat dat de levering van oorlogsmateriaal voor het „Europese leger" bij aanbesteding geschieden zal op de grondslag van de „vrije concurrentie", tegen de laagste aangeboden prijzen.

In theorie moet 85% van de oorlogsbegroting in elk land besteed worden. Doch tegen welke prijzen?

De Westduitse oorlogsindustrie is, na gedeeltelijke verwoesting, als de meest moderne weer opgebouwd. De Westduitse arbeiders

verdienen de laagste lonen van West-Europa. Om van Japan maar te zwijgen.

De Amerikaanse milliardairs bezitten de meeste aandelen in de Westduitse, zowel als in de Japanse oorlogsindustrie.

Zij hebben bovendien dollars en de bewapening van het „Europese leger" is van hun „buitenlandse hulp" afhankelijk.

Een kind kan nu de situatie overzien.

De vetste wapenorders en oorlogswinsten zullen in hoofdzaak naar de Amerikaanse milliardairs gaan, hetzij in Amerika, of in hun bezette gebieden.

Frankrijk, België, Nederland e.a. zullen de magerder kluiven krijgen. Engeland wordt grotendeels verdrongen uit zijn positie van traditionele wapenleverancier van West-Europa.

Vandaar de strijd die tussen de Westelijke varkens gevoerd wordt onder allerlei, voor fatsoenlijke mensen onbegrijpelijke, leuzen als „klein Europa" of „groot Europa", d.w.z. de EDG-landen plus Engeland, „voorrang voor economische integratie", „voorrang voor politieke integratie", „Europese Grondwet" enz. enz.

De inzet van dit alles is de oorlogswinst van de diverse, elkaar beconcurrerende wapenfabrikanten.

En dat niet alleen.

De oorlogsindustrie is in de tegenwoordige tijd de kurk waar de gehele kapitalistische economie op drijft.

Zakt die kurk in enkele landen weg, dan gaat daar de gehele kapitalistische economie mee kopje onder en breekt de crisis in volle omvang los.

Deze onverbiddelijke realiteit ligt ten grondslag aan de bezwaren van zekere burgerlijke politici en rechtse sociaal-democraten tegen de EDG die zij voor de galerij als bezwaren tegen de ongrondwettigheid of de aantasting van de nationale vrijheid (om zelf aan de oorlog te verdienen) bij het publiek voordragen.

De Franse wapenfabrikanten hebben een eenvoudige oplossing gevonden. Zij willen de EDG alleen aanvaarden als zij zelf alle wapens voor de Franse troepen mogen leveren.

De Franse regering-Mayer heeft tot dit doel nieuwe protocollen (uitleggingen) bij de EDG voorgesteld. Eén daarvan houdt de eis in dat de bepalingen betreffende de fabricage van oorlogstuig en de wapenhandel niet voor Frankrijk zouden gelden. Een andere eis van de Franse regering is het behoud van het Saargebied met zijn rijke erts- en kolenmijnen.

Zo zet niet alleen de strijd van de vredeskrachten, maar ook de tegenstelling tussen de westelijke kapitalisten en Amerika, en onderling,

de oorlogsplannen van Eisenhower en Dulles op losse schroeven.

Alles hangt af van onze actie!

Onder deze omstandigheden krijgt de strijd voor het behoud van de vrede steeds grotere kansen.

De regering van de Sowjet-Unie, na het smartelijke verlies van kameraad Stalin in onveranderde hechte eenheid optredend, grijpt die kansen.

Bij de plechtige bijzetting van Stalin op het Rode Plein te Moskou zeide kameraad Malenkow:

„Wij zijn toegewijde dienaren van het volk en het volk wenst vrede en haat de oorlog. Laat ons dus allen de wens van het volk als onze heilige plicht beschouwen om bloedvergieten van miljoenen te verhinderen en de vreedzame opbouw van een gelukkig leven te verzekeren.

Op het gebied van de buitenlandse politiek is onze voornaamste zorg een nieuwe oorlog te verhinderen en met alle landen in vrede te leven. "

Reeds de eerste weken na het optreden van de regering-Malenkow hebben getoond dat haar woord een daad is.

En die daden raken het doel precies in de roos, zij vallen in het hart der volkeren als zonnestralen na een barre winterstorm.

De felle, onwrikbare weerstand van het vredeskamp tegen de Amerikaanse oorlogsvoorbereidingen begint vruchten te dragen.

Onhoudbaar groeit de wil der volkeren naar vrede. En de Sowjet-regering komt hen daarbij vol vertrouwen tegemoet.

De internationale politiek van de Sowjet-Unie, door Lenin gegrondvest, door Stalin voortgezet, heeft nooit ten doel gehad de imperialistische machten d o o r m i d d e l v a n o o r l o g te vernietigen. De vernietiging van het imperialisme en de overwinning van het socialisme is een zaak van de progressieve krachten in elk land afzonderlijk, het is een binnenlandse aangelegenheid, zoals ook het beginselprogramma van de C.P.N. verkondigt.

Het doel van de buitenlandse politiek van de Sowjet-Unie, door Lenin en Stalin gesteld en thans door Malenkow met jeugdige kracht nagestreefd, is het vreedzame naast elkaar bestaan van de landen met socialistische en kapitalistische stelsels.

De politiek van de Sowjet-regering biedt de regeringen van de kapitalistische landen de hand om zulk een vreedzaam naast elkaar bestaan tot stand te brengen, de in gang zijnde oorlogen, hete of koude, te liquideren en de vrede in de wereld duurzaam te vestigen.

Zij scheidt de voorwaarden voor allen, hoe zij ook politiek of sociaal zijn georiënteerd,

tot een eervolle overeenstemming, met de vrede en het leven van de volkeren als enige overwinnaar.

Zullen de regeringen van de kapitalistische landen deze hand aanvaarden? Zal onze Nederlandse regering dit doen?

Zij zullen het niet doen als zij er niet toe gedwongen worden. Onder de druk van de mislukkingen van hun oorlogspolitiek laten zij thans heel wat mildere tonen horen dan kort geleden. Maar vrijwillig geven zij hun plannen om de wereld in vuur en vlam te zetten niet op. Wij moeten op onze hoede zijn voor nieuwe, gevaarlijke stuiptrekkingen van de zijde der Amerikaanse stokebranden en hun knechts.

De vrede breekt door, maar zij kan slechts overwinnen door versterkte strijd.

Alles hangt er thans van af of wij, moedig en vastberaden, onze uiterste krachten inspannen om de massa op het breedst mogelijke nationale front in daadwerkelijke actie te brengen. Alles hangt af van ons geduldige werk tot het smeden van de eenheid tussen alle voorstanders van de vrede.

Ja, er klinkt ditmaal in de nieuwe lente een nieuw geluid. Laat het ons inspireren tot nieuwe, grote daden.

Verklarende woordenlijst:

Elbe-Linie

De Elbe is een van de belangrijkste rivieren van Duitsland. Ontspringt in het Reuzengebergte en stroomt door het noorden van Tsjechoslowakije naar de Noordzee (Hamburg). De Elbe doorsnijdt dus geheel West Duitsland. De Elbe-Linie openbreken betekent dus: optrekken naar het Oosten, naar de Sowjet-Unie.

Wallstreet

betekent letterlijk: Muurstraat. Naam van de straat in Manhattan, New-York, waar de grote bankgebouwen zijn gevestigd en ook de effectenbeurs. Ook wordt deze beurs zelf wel met de naam Wallstreet aangeduid.

Grondwet van het moderne kapitalisme

„Verzekering van de kapitalistische maximumwinst door uitbuiting, ruïnering en verarming van de meerderheid der bevolking van het betreffende land, door knechting en stelselmatige uitplundering van volkeren van andere landen, in het bijzonder van achtergebleven landen, tenslotte door oorlogen en militarisering van de volkshuishouding, welke tot veiligstelling van de hoogste winsten gebruikt worden" (Stalin: De economische vraagstukken van het socialisme in de Sowjet-Unie, 3e druk, blz. 40, uitgave Pegasus, Amsterdam, 1953).

Research-werk

spreek uit: rieursj = wetenschappelijk onderzoek.

Integratie

het maken tot één samenhangend geheel.

Realiteit

werkelijkheid.

Mayer

De Franse regering-Mayer, genoemd naar de Franse politicus René Mayer, radicaal-socialist, die op 8 Januari 1953 een nieuwe Franse regering vormde, waarvan hij minister-president werd.

Het is de achttiende na-oorlogse regering in Frankrijk. Mayer is een vertegenwoordiger van de kringen van het monopolie-kapitaal. Hij was verbonden aan het bankiershuis Rothschild.

Hij is conservatief en was in 1947-'48 in het kabinet Schuman minister van Financiën.

Op het congres der radicalen en radicaal-socialisten verdedigde hij het „Europese leger" tegen Herriot en Daladier, die op dit congres daartegen bezwaren hadden.

Hij verkreeg de steun der Gaullisten in de Nationale Vergadering.

Progressief

voortstrevend.

Liquideren

spreek uit: likwiedereren, afwikkelen, beëindigen.

Verklaring Tweede Kamer fractie der C.P.N.

over de E.D.G.

Overdruk uit het dagblad „De Waarheid" d.d. 30 Maart 1953.

Naar verluidt, zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal op Woensdag 1 April een aanvang maken met het afdelingsonderzoek van het wetsvoorstel tot goedkeuring van het verdrag over de Europese Defensie-Gemeenschap. In verband hiermee heeft de Communistische fractie de volgende verklaring opgesteld.

Door de reactionaire fracties van de Tweede Kamer is besloten om op 1 April a.s. in de afdelingen met de voorbereiding van de behandeling van het Verdrag van Parijs inzake de zogenaamde „Europese Defensie Gemeenschap" te beginnen.

Dit E.D.G.-Verdrag heeft ten doel de Duitse nazi-Wehrmacht te herstellen en Nederland opnieuw aan haar heerschappij bloot te stellen, onder Amerikaans opperbevel.

Wanneer deze E.D.G. verwezenlijkt zou worden, zou het onvermijdelijke gevolg een nieuwe Europese oorlog zijn met Nederland als slagveld.

Door de bepalingen van de E.D.G. wordt de Nederlandse souvereiniteit vervallen verklaard, de voornaamste bevoegdheden van de Nederlandse staat opgeheven, de Nederlandse Grondwet in zijn essentiële delen teniet gedaan en wordt zodoende de wettelijke

grondslag van het Nederlandse staatswezen vernietigd.

De communistische fractie van de Tweede Kamer acht daarom het indienen van het wetsontwerp inzake de E.D.G. op zichzelf een onwettige daad.

Temeer waar dit geschied is op aanstichting en onder directe pressie van een vreemde mogendheid, de agressieve Amerikaanse regering.

De ministers, die dit wetsontwerp hebben ingediend, hebben zich aan schending van hun eed van trouw aan de Grondwet schuldig gemaakt.

Zij behoren voor het Opperste Gerechtshof, de Hoge Raad der Nederlanden, terecht te staan in overeenstemming met Artikel 171, Hoofdstuk VII, Afdeling 2 van de Grondwet, dat in de bestraffing van een dergelijk misdrijf van hoge staatsdienaren voorziet, ook eventueel na hun aftreden.

De wijze van indiening van het wetsontwerp is buitendien een schending en bespotting van de meest elementaire begrippen van parlementaire democratie.

Tussen de bij de E.D.G. betrokken regeringen worden nog voortdurend onderhandelingen gevoerd over de mogelijke inhoud van het ontworpen verdrag en worden nieuwe protocollen iter toevoeging voorgesteld.

Volgens in het openbaar gedane verklaringen,

o.a. door de President van de Nationale Vergadering van Frankrijk, de heer Ed. Herriot en anderen, houdt het verdrag ook geheime clausules in, o.a. ter vrijlating van alle Duitse oorlogsmisdadigers.

Deze clausules worden aan het onderzoek door de Kamer onttrokken.

De regering vraagt zodoende de Tweede Kamer een verdrag goed te keuren, waarvan de inhoud verre van vaststaat en waarvan een deel geheim gehouden wordt.

Zij vraagt in feite een blanco volmacht om het land aan den vreemde uit te leveren.

Zelfs een minimum aan zelfrespect en verantwoordelijkheidsgevoel zou een Nederlandse volksvertegenwoordiger er van moeten weerhouden een dergelijk wetsontwerp ook maar in overweging te nemen.

De communistische fractie van de Tweede Kamer, steunende op de eervolle tradities van nationale zelfstandigheid en vrijheid van ons volk, protesteert daarom met de meeste klem tegen deze gang van zaken.

Zij stelt in het openbaar de slaafse onderwerping aan de Amerikaanse en Westduitse oorlogsdrijvers aan de kaak, die uit deze gang van zaken spreekt.

Zij klaagt de afbraak van de parlementaire democratie en de invoering van fascistische onwettige methodes aan, die thans in praktijk worden gebracht.

Zij verlangt daarom, dat van het onderzoek in de afdelingen van de Tweede Kamer van het E.D.G.-verdrag wordt afgezien.

Getrouw aan het verleden van de C.P.N. in de onverzoenlijke strijd tegen het Duitse fascisme en tegen elke vreemde knechting van Nederland, 'doet de fractie een beroep op het Nederlandse volk om zich rekenschap te geven van het dodelijke gevaar, waarin het E.D.G.-verdrag ons vaderland brengt.

Zij is er vast van overtuigd, dat de volksvijandige en landsverraderlijke krachten, die middels de E.D.G. opnieuw aekop pogen op te steken, doeltreffend en definitief gebroken kunnen worden, wanneer het werkende volk, met de arbeidersklasse voorop, zich eensgezind {tegen hen te Weer stelt i en bereid is tegenover hen met alle ten dienste staande middelen de Grondwet, de vrede en de nationale zelfstandigheid te verdedigen.

De communistische fractie in de

Tweede Kamer

P. DE GROOT

G. WAGENAAR

H. GORTZAK

Fr. REUTER J. HAKEN

Mevr. R. LIPS—ODINOT.

Amsterdam, 28 Maart 1953.

De samenstelling van de cursus

„De strijd voor de Nationale Zelfstandigheid”.

1. **Inleiding tot de studie van het nationale vraagstuk.** Uitgave afd. propaganda bij het P.B. der C.P.N.
2. **Over de onafhankelijkheid van Finland** door J. W. Stalin. (Uit Verzamelde Werken — Duitse uitgave, deel 4)
3. **Rede op het 19e Congres der CPSU** door L. P. Beria.
4. **Beginselprogram der CPN, Hoofdstuk De Communisten en de nationale zelfstandigheid.**
5. **Congresrede 1938** door Paul de Groot.
6. **„Voor de vrede, voor de nationale zelfstandigheid”** door P. de Groot, rede P.B. zitting Sept. '51.
7. **Gedeelte uit de Congresrede 1952** door Paul de Groot.
8. **Over de leuze van de Verenigde Staten van Europa** door Lenin. (Uit Verzamelde Werken, deel 5)
9. **„De vrede breekt door”** door Paul de Groot, plus verklaring der Tweede Kamerfractie C.P.N., inzake de Europese Defensie Gemeenschap.
10. **Rede op het 19e Congres der CPSU** door J. W. Stalin.

Verder wordt de deelnemers geadviseerd om bij dit studieplan de roman te lezen van André Stil „De eerste stoot”, uitgave Pegasus 1953.

Er wordt speciaal op gewezen dat de nummers 2, 8 en 10, evenals 7 en 9 bij elkaar in één omslag verwerkt zijn.

UITGEVERIJ „PEGASUS” AMSTERDAM

30 CENT